

Мечкаря. (Пуца синжира на мечката).
 Хай сега мецо - мецано
 изпери руно непрано!
 Че утре ще сме на сбора
 с моята вжрла изгора!

Мечката ржмжейки се отправя към вира под воденицата и се чува кога се хвжрля в водата.

Мечкаря. (Обжрнал глава към момчетата) Хайде, гответе се, да видим кой ще изпревари, че който се пжрви след мечката в вира хвжрли — на мечка стржвница ще да надвива; който се втори нареди — немой го гази треска грозница.

Всички отиват да гледат мечката.

X.

Калина и мечкаря остават сами.

Мечкаря. (Изправен от местото си, без да се приближи към Калина)

Тази е трета година, Калино! Ако ще с мене да дойдеш — таз (подава стомната) нова стомна с чучурска вода напжлна и я при мене донеси. Ако ли не — крака ми в ваше село веки нестжпва!

Калина. (Като сжнена поема от ржката му стомната и към чучура се отправя)

XI

Мечкаря останал сам джлго гледа след Калина. Задава се мечката изкжпана, а след нея от далеч пристжпват боязливо дечурлига.

Мечкаря. (Към мечката)

Ой моя мецо мецано —
 руното ти веки опрано
 А аз си булка намерих
 да идем да я посрешнем.

Току тржгват — Калина се задава с стомната.

Мечкаря. (Стомна поема: жадно вода ѝ напива; поднася ѝ и Калина да пие: след което облива с останалата вода мечката. После Прехваща през кржста, с лева ржка, Калина, а с десна издиг над глава стомната и която сила има — хресва стомната о земята. Отпуца Калина и с вджхновение додава) Калино моя изгоро. прочети парчетата! Колкото парчета — толкоз години от сжрце ще се водиме. Тжй казва нашия закон!

Калина. (Покорно, привежда се, сбира парчетата едно по едно и като застава с тях в ржце, прошепва) седем парчета!

Мечкаря. Седем години — седем дена слжнчеви!

Седем сжня — седем златни сжнища!

(После потегля мечката. До него, привела глава Калина пристжпва и като минават неколко крачки спират се пред стара, жена която стои там.